

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8323201559
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8323201559.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Har Tzvi a JUDr. Moniky Tobiašovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. F., narodená 22.05.2009, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny U., za účasti matky: Bc. T. F., narodená XX.XX.XXXX, bytom R. J. XXX, zastúpenej JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom Námestie slobody 25, Humenné, a otca: E. Q., narodený XX.XX.XXXX, bytom P. XX, zastúpeného JUDr. Petrom Gdovinom, advokátom, so sídlom Brestovská 2841/112, Humenné, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloletú, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 8P/150/2023-317 zo dňa 09.09.2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú dcéru zo strany otca zo sumy 150 € mesačne na sumu 350 € mesačne od podania návrhu z dôvodu zmeny pomerov od poslednej úpravy výživného.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Mení rozsudok Okresného súdu Humenné, č. k. 8P/137/2021-133 zo dňa 10.11.2021 tak, že zvyšuje výživné na mal. T. F. zo sumy 150 eur mesačne na sumu 350 eur mesačne, ktoré bude poukazovať matke vždy do 10. dňa v mesiaci od 22.05.2023.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 22.05.2023 do 09.09.2024 vo výške 3.058 eur povoľuje otcovi zaplatiť do 01.09.2025. „

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26; § 62 ods. 1, 2, 4 a 5; § 65 ods. 1; § 75 ods. 1; § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“).

4. Svoje rozhodnutie súd odôvodňuje, tým, že naposledy súd rozhodoval o výške výživného zo strany otca na maloletú dcéru rozsudkom sp. zn. 8P/137/2021 z 10.11.2021, ktorým súd schválil dohodu

rodičov, na základe ktorej bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 150 € mesačne. Matka v tom čase dosahovala príjem cca. 300 € mesačne, otec bol nezamestnaný a maloletá navštevovala 2. stupeň základnej školy. V súčasnosti matka podľa potvrdení o príjme dosiahla v období 01/2023 - 12/2023 čistý priemerný príjem 651 € mesačne. Otec pracuje ako SZČO v zahraničí, v daňovom priznaní za rok 2023 vykázal príjmy 48.724,13 € a uplatnil si výdavky 39.885,47 €, základ dane predstavoval 8.838,66 €. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne platí odvody mesačne 218,66 €. Okrem toho súdu uviedol náklady na dopravu a ubytovanie v zahraničí súhrnne cca. 1.100 € mesačne. Dobrovoľne platí výživné na plnoletú dcéru 83 € mesačne.

5. Súd uzavrel, že od poslednej úpravy výživného na maloletú prešli takmer dva roky a s pribúdajúcim vekom náklady matky na jej výchovu a výživu stúpajú. Maloletá nastúpila v septembri 2024 na strednú školu, čím došlo k podstatnej zmene v jej pomeroch a výdavky matky sa zvýšili aj s poukazom na súčasnú spoločenskú situáciu charakterizovanú vysokou mierou inflácie a podstatným nárastom cien tovarov a služieb dennej potreby a spotreby, k čomu súd uviedol údaje Štatistického úradu Slovenskej republiky v rokoch 2022 a 2023 a jednotlivé výdavky spojené s výživou a výchovou maloletej. Je dôvodné súhlasiť s vyjadrením matky, že dcéra potrebuje financie pre bežný život, úhradu stravy, cestovného a výdavkov na vzdelanie vrátane potrebných doučovaní, keďže je gymnazistka a nákup značkového oblečenia a obuvi, či luxusných parfumov otcom nie je pre dcéru nevyhnutnosťou. Súd pri určení výšky výživného nevychádzal len z daňového priznania otca, kde si otec uplatnil príjmy 48.724,13 € a výdavky 39.885,47 €, ale preskúmal aj jeho výpisy z účtu vedeného v J. J., a.s., z ktorých vyplynulo, že v období od 01.01.2023 do 01.04.2024 bol priemerný vklad na jeho účet 4.352 € mesačne. Otec ako SZČO z príjmov musí v prvom rade po úhrade povinnej dane a odvodov, zaplatiť výživné, ktoré má prednosť pred inými výdavkami. Po odrátaní mesačných odvodov vo výške cca. 218 €, nevyhnutných nákladov na cestovné a ubytovania v zahraničí, otec má k dispozícii cca. 3.000 €, ktoré mu umožňujú prispieť na výživu dcéry vo vyššom rozsahu ako doteraz. Súd preto zvýšil výživné zo strany otca zo sumy 150 € na sumu 350 €. Návrhu matky na zvýšenie výživného na sumu 400 € mesačne od 01.09.2024 súd nevyhovел, pretože k dcére má vyživovaciu povinnosť aj matka, ktorá síce dlhodobo vykazuje minimálnu mzdu, ale otec v konaní poukazyval na jej dobré majetkové pomery, výpis z katastra nehnuteľností preukazujúci, že matka v roku 2021 kúpila rodinný dom v okrese R. F. Q.. Súd dospel k záveru, že suma výživného 350 € mesačne, spolu s vyživovacou povinnosťou matky je postačujúca pre úhradu potrieb 15-ročnej dcéry a zodpovedá jej odôvodneným potrebám. Dlhné výživné za obdobie od 22.05.2023 do 09.09.2024 spolu 3.058 € súd povolil otcovi zaplatiť do 01.09.2025.

I. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec, pretože napadnutý rozsudok považuje za nesprávny, nedostatočne odôvodnený a preto nepreskúmateľný. Na poslednom pojednávaní matka predložila doklad na preukázanie výdavkov na doučovanie anglického jazyka, z ktorého nie je zrejmé, za aké obdobie je uhradené (v doklade o zaplatení je uvedené len, že ide o úhradu 10 hodín za 150 €). Považuje za nevyhnutné zaoberať sa skutočnosťou, ako často maloletá navštevuje, resp. bude navštevovať doučovanie anglického jazyka a teda či ide o mesačný výdavok, keďže matka v konaní uvádzala niekoľkokrát platby za krúžky alebo doučovania, ktoré maloletá po krátkej dobe prestala navštevovať. V prípade, ak maloletá dcéra nebude pravidelne navštevovať doučovanie anglického jazyka, budú jej mesačné výdavky vyčíslené matkou len vo výške približne 104 € mesačne. Ani po zarátaní výdavkov na oblečenie a obuv (ktoré maloletej zakupuje vo veľkej časti otec, čo presvedčivo preukázal listinnými dôkazmi), či hygienu, nebudú výdavky na maloletú dosahovať sumu 350 €. V konaní bola preukázaná omnoho vyššia životná úroveň matky ako otca, ktorý bol aj tak zaviazaný na úhradu výživného na maloletú dcéru takmer v celej časti, t.j. vo výške 87,5 % všetkých výdavkov na maloletú. Súd neprihliadal na výšku nevyhnutných výdavkov maloletej dcéry a svoje rozhodnutie oprel len o príjmy otca, pričom neprihliadal na majetkové pomery a životnú úroveň matky maloletej. K tomu považuje za nevyhnutné uviesť, že matka maloletej je zamestnaná ako zdravotná sestra a z toho dôvodu by mala byť zaradená do 3. stupňa náročnosti a dosahovať príjem vo výške 1,4 násobku minimálnej mzdy, t.j. príjem vo výške najmenej 982 € mesačne. Je zrejmé, že matka maloletej skutočne nedosahuje ňou deklarovaný príjem, keďže okrem jej veľmi dobrých majetkových pomerov, kedy jej finančné pomery umožňovali kúpu ďalšieho rodinného domu v obci W. v roku 2021, aj napriek tomu, že už vlastníčkou jedného rodinného domu je, ostáva v práci mnohokrát do 22. hodiny a do práce cestuje 50 km ďaleko, teda v prípade príjmu vo výške 650 € by na pohonné hmoty uhrádzala približne 280 € mesačne. Nepovažuje za správny postup súdu, ktorým si jednoducho vybral výdavky otca, ktoré uznal a ďalšie výdavky spojené s pracovnou

činnosťou už nevzal do úvahy, aj napriek tomu, že ide o výdavky, ktoré je nevyhnutné znášať. Z daňového priznania je pritom zrejmé, že tzv. „hrubý“ príjem otca nezodpovedá jeho reálnemu príjmu, s ktorým môže disponovať. Z predmetného príjmu po odrátaní výdavkov je nevyhnutné odvieť daň z príjmu, pričom pri výkone závislej činnosti je daň z príjmu odpočítaná už pri výplate živnostník ju odvádza až následne. Navrhuje preto, aby odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, považuje ho za zákonné, vecne a právne správne, za rozhodnutie s riadnym zdôvodnením, za rozhodnutie po vykonaní rozsiahleho dokazovania. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

II. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove príslušný podľa § 34 CSP na rozhodnutie o odvolaní (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/,g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených odvolateľom, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti vo vzťahu k zvýšeniu výživného zo strany otca na maloletú dcéru.

12. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Otec namieta výšku výživného pre maloletú dcéru s poukazom na oprávnené náklady maloletej a potrebu prihliadnutia na plnenie výživného zo strany matky a jej nedostatočne zistenie pomerov súdom. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca uvádza odvolací súd nasledovné.

14. Zhrnúc skutočný stav, zistený vykonaným dokazovaním súdu prvej inštancie, rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Mal. T. žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá jej zabezpečuje osobnú starostlivosť, výchovu, uhrádza náklady, súvisiace s uspokojovaním jej odôvodnených potrieb. Otec je zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry na základe súdneho rozhodnutia. V čase posledného rozhodovania maloletá bola žiačkou X J. W.P. a v čase rozhodovania súdu sa stala od X / XXXX študentkou J.P.. Otec bol v čase rozhodovania súdu nezamestnaným a matka mala príjem zo zamestnania vo výške 651 eur nesečne.

15. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP i ust. § 78 ods. 1 o rodine. CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej). CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu

dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

16. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov. Výrazná zmena na strane povinného rodiča znamenajúca zvýšenie jeho príjmov, majetkových pomerov. Samozrejme, že zákonodarcu nestanovuje striktný spôsob výpočtu výživného, a tak súdy musia v jednotlivých prípadoch vždy uvážiť všetky zákonom uvedené kritéria a výživné určiť vo výške zodpovedajúcej týmto kritériám, rovnako tak zmyslu a účelu výživného (porovnaj Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 4239/12 zo dňa 10.06.2013).

17. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti na mal. dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča sú dôležité jeho reálne zárobkové (majetkové) pomery, dané napr. jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovnými skúsenosťami. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že súd prvej inštancie vychádzal z týchto zákonných kritérií pri určovaní výšky výživného. V priebehu konania zo strany otca neboli predložené relevantné dôkazy preukazujúce neschopnosť otca plniť výživné vo výške určenej súdom.

18. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmenu pomerov na strane oprávnenej ako aj povinného ako výraznú, odôvodnenú zvýšenými výdavkami oprávnenej a zmenou príjmov na strane otca. V čase pôvodného rozhodovania v roku XXXX maloletá bola žiačkou C. J. W. a v súčasnosti žiačkou J. Koly, čím došlo k výraznej zmene jej potrieb. F. na jej výživu narástli oproti poslednému rozhodnutiu súdu. Odvolací súd nepovažuje za opodstatnené tvrdenie otca o neprimeranosti určeného výživného vzhľadom na odôvodnené potreby mal. T.. Odvolací súd nevzhladol zjavnú neprimeranosť výdavkov s ohľadom na vek mal. dieťaťa. Súd prvej inštancie zhodnotil potreby mal. dieťaťa, ktoré vzhľadom na jeho vek, primárne súvisia s uspokojovaním jeho základných životných potrieb. Matka predložila súdu špecifikáciu potrieb dieťaťa, ktoré súd prvej inštancie posúdil správne v tom smere, že zohľadnil jej vek, výdavky na vzdelanie (mal. je žiačkou strednej školy od mesiaca 9/2024), stravu, výdavky na oblečenie, ktoré je potrebné pravidelne kupovať. Nemožno opomíňať, že mal. dcéra zdieľa spoločnú domácnosť s matkou, v dôsledku čoho by sa mala spravodlivo podieľať primerane na úhrade výdavkov spojených s bývaním a chodom domácnosti. Odôvodnené potreby maloletej a jej existujúce výdavky boli v priebehu konania uvádzané, čo odvolací rešpektuje, nemožno totižto od matky vyžadovať presné vyčíslenie výdavkov maloletej na stravu, ošatenie, obuv či hygienické potreby a za tým účelom si odkladať účtovné doklady pre potreby ich preukázania v konaní o určenie vyživovacej povinnosti. Každopádne, odvolací súd reflektuje vek dieťaťa a jeho zdravotný stav, nezistil však žiadne špecifické výdavky, ktoré by odôvodňovali posudzovať mal. T. odlišne od detí v porovnateľnom veku.

19. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ako je jedlo, ošatenie, obuv a podobne, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, jeho kultúrne, rekreačné potreby a podobne. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti. Pokiaľ otec namieta nestálosť výdavkov na zájmovú činnosť či doučovanie anglického jazyka je potrebné uviesť, že v stanovenom výživnom sa prihliada aj na ďalšie potreby dieťaťa, ktoré môžu vzniknúť aj v budúcnosti a niektoré zaniknú. Výdaje na doučovanie v anglickom jazyku nepredstavujú sumu, ktorá je vysoká a mimoriadna.

20. Je povinnosťou súdu pri určovaní výživného prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, ktorý má relevanciu pri určovaní. Každé dieťa má právo mať jasný životný štýl, rastie, potreby sú zvýšené, je potrebné prihliadnuť pri stanovení výživného aj na možné scenáre rozvoja vývoja dieťaťa a podrobiť to v krátkodobom a dlhodobom horizonte. Výživné znamená, že dieťa dostáva prostriedky a aj príležitosti, aby sa mohlo rozvíjať fyzicky, mentálne, duchovne, sociálnym zdravým, normálnym spôsobom, teda potreby dieťaťa pri stanovení výživného sú vnímané v najširšom slova zmysle a čo v najlepšom jeho záujme. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni svojho rodiča. Výživné má slúžiť na zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa s cieľom zabezpečiť rozvoj dieťaťa a pri určovaní výšky majú byť všetky kritéria na strane oprávneného a povinného zistené. Cieľom určenia výživného je zabezpečiť finančné prostriedky pre rozvoj dieťaťa.

21. Pre účely uhradenia všetkých potrieb maloletej možno uvažovať o vyššom výživnom. Odvolací súd považuje v zhode s názorom súdu prvej inštancie za dôvodné zvýšiť doposiaľ určené výživné. Skorším rozsudkom upravená výška výživného už nebola spôsobilá reflektovať prirodzený vývin mal. a jej zvýšené požiadavky na stravné, ošatenie, obuv, drogériu, náklady spojené so školou. Výdaje sú primerané veku a zodpovedajú finančným možnostiam rodičov. Správne zhodnotil súd pri konštatovaní, že od poslednej úpravy uplynula pomerne dlhšia doba.

22. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca sa súd riadil jeho možnostami, schopnosťami a majetkovými pomermi. Bez pochyb došlo k výraznej zmene na strane otca. V čase pôvodného rozhodovania bol nezamestnaným. Na základe predložených dôkazov otcom súd ustálil, že otec mesačne disponuje sumou pohybujúcou sa na úrovni 3000 eur,- mesačne v čistom a túto vzal za základ pre výpočet jeho vyživovacej povinnosti k mal. dcére.

23. V prvom rade je potrebné uviesť, že otec je osobou ktorá má príjmy z inej než závislej činnosti. Súd pri zisťovaní a ustálení jeho mesačného príjmu vychádzal z nim predložených dokladov. Súd otca vyzval na predloženie svojich príjmov a výdajov ktoré dosahuje ako samostatne zárobkovo činná osoba. Zároveň bol vyzvaný na predloženie peňažného denníka a faktúr na základe ktorých je mu vyplácaná odmena (čl.112). Otec súdu uviedol že nie je povinný viesť peňažný denník a jeho príjmy a výdaje sú zrejme z predloženého daňového priznania k daní z príjmov fyzickej osoby za rok 2023.

24. V zmysle ustanovenia § 63 ods. 1, 2 Zákona o rodine, je povinnosťou súdu práve podľa ustanovenia § 63 ods. 2 skúmať a hodnotiť charakter výdavkov a spoľahlivo zistiť či skutočne išlo vzhľadom na predmet podnikania o výdavky nevyhnutné, potrebné na zabezpečenie, dosiahnutie a udržanie príjmov. Nie každý výdaj povinného rodiča, aj keď je inak uznaný daňovými predpismi, je z hľadiska jeho podnikania nevyhnutný do tej miery, žeby nebolo možné od neho odôvodnene požadovať, aby z takto vynaložených prostriedkov prednostne plnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie odôvodnil postup pri vyhodnocovaní nevyhnutných výdajov a stanovil príjem z podnikateľskej činnosti sám. K námietke otca o nesprávne stanovenej výške výživného za dané obdobie treba uviesť, že súd stanovil výšku výživného a vychádzal zo zistení vyplývajúcich z daňového priznania otca ako aj zo zistených vkladov otca na bankový účet v rozhodnom období a konštatoval, že jeho disponibilným mesačným príjmom bola suma cca. 3.000 €, ktorá zohľadňuje daňové a odvodové povinnosti otca, napriek jeho rozdielnemu názoru. Súd teda vychádzal z predložených listinných dôkazov a príjem otca ustálil po stanovení ním uznaných dôvodných a nevyhnutných výdajov. Tieto považoval za dostatočné pre zistenie jeho príjmu. Odvolateľ zistená výška príjmu súdom namieta len pokiaľ ide o jeho výdaj na zdravotné poistenie a iné výdaje ktoré nešpecifikuje. Súd ustálil príjem otca a zohľadnil jeho výdaje.

25. Vychádzajúc z veku oprávneného dieťaťa (14-15), schopnostiam otca a jeho majetkovým pomerom, berúc ohľad na pomery matky a jej osobnú starostlivosť je stanovené výživné j len vo výške 12 % z čistého príjmu otca.

26. Pri stanovení rozsahu výživného je dôvodné prihliadať na mieru osobnej starostlivosti matky a absencia nemateriálneho plnenia v podobe rovnakej miery osobnej starostlivosti by zo strany otca pochopiteľne a rozumne mala byť kompenzovaná plneniami materiálnymi, konkrétne platením výživného vo Pri výrazne prevažujúcej miere osobnej starostlivosti matky o mal. dieťa nastolená situácia medzi rodičmi sa už teraz prieči zásadne rovnocennému výkonu rodičovských práv a povinností, a to v dôsledku prihliadania na dikciu ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého sa osobná starostlivosť rodiča o mal. dieťa započítava na účely materiálneho plnenia vyživovacej povinnosti.

Osobná starostlivosť, ktorú matka zabezpečuje maloletej musí byť vzatá do úvahy ako závažné zákonné kritérium, pretože osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov poskytuje dieťaťu, tvorí nemateriálnu hodnotu zodpovedajúcu príspevku druhého z rodičov, ktorý ho poskytuje v peniazoch.

27. Odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie pri stanovení rozsahu výživného 350 € mesačne prihliadol na odôvodnené potreby oprávnenej a na schopnosti, možnosti a pomery povinného rodiča a osobnú starostlivosť matky o maloletú. Námietka, že takto určené výživné je v rozpore s rozhodovacou činnosťou súdov a dokonca v rozpore s platnou právnou úpravou je irelevantná, okrem vyššie spomínaných záverov aj preto, že toto svoje tvrdenie otec nepodoprel nijakým konkrétnym súdnym rozhodnutím ani necitoval konkrétne zákonné ustanovenie, ktoré by súd prvej inštancie svojím rozhodnutím porušil, čiže k takto nekonkrétne formulovanej odvolacej námietke nebolo možné zaujať relevantné stanovisko odvolacieho súdu. V situácii výlučnej osobnej starostlivosti matky je len spravodlivé, aby sa otec podieľal na uspokojovaní odôvodnených potrieb maloletej dcéry vo zvýšenej miere v porovnaní s matkou, na strane ktorej peňažné plnenie dopĺňa jej osobná starostlivosť. Je potrebné uviesť, že z príjmu, ktorý otec dosahoval v rozhodnom období je dôvodné mať za to, že suma 350 € mesačne určená súdom zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam platiť dané výživné.

28. Čo sa týka dlžného výživného, tým, že odvolací súd nezmenil výšku výživného určenú súdom prvej inštancie, nebolo potrebné ani prehodnocovať sumu dlžného výživného. Treba uviesť, že dlžné výživné plní satisfakčnú funkciu, ktorou by malo dieťa byť kompenzované za obdobie, počas ktorého bolo aj napriek dostatočným príjmovým pomerom otca ukrátené na svojom práve na výživnom. Navyše súd prvej inštancie poskytol povinnému rodičovi patričnú lehotu v trvaní bežných 12 mesiacov, čím prihliadol na to, aby plnenie dlžného výživného nepredstavovalo pre otca neprimeranú záťaž.

29. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP ako vecne správny.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

31. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).